

1935 JULIUS—AUGUSZTUS

ERDÉSZETI LAPOK

LXXIV. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

7—8. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Megindították 1862-ben WAGNER KÁROLY és DIVALD ADOLF

Felelős szerkesztő
BIRÓ ZOLTÁN

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1935. évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárulékok fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emele

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közölhetnek.

(Telefon: 237—22.)

Papp Béla miniszteri tanácsos július 1-ével nyugalomba vonult

Egyesületünk pécsi közgyűlésén már köztudomásúvá vált, hogy az erdészeti főosztály főnöke a költségvetési év végével megválnak a tényleges szolgálattól.

Úgy érezzük, hogy az Országos Erdészeti Egyesület és az Erdészeti Lapok, nem mehetnek el szónéklül emellett az esemény mellett.

Egyesületünk elnöke a pécsi közgyűlésen meleg szavakkal méltatta a távozó főosztályfőnököt, akit az ülés közönsége is szokalanul meleg ovációban részesített.

Nem mulaszthatjuk el azonban az alkalmat, hogy e helyen is külön ki ne térjünk azokra az elévülhetetlen érdemekre, amiket a távozó főosztály-főnök, úgy az egyesület, mint általában a magyar erdőgazdaság érdekeinek előmozdítása körül szerzett.

Amikor több, mint 4 évvel ezelőtt elfoglalta a főosztályfőnöki széket, még nem simultak el teljesen azok a meglehetősen éles ellentétek, amelyek a magángazdaság és hivatalos

adminisztráció, valamint az egyesület és az erdészeti kormányzat között fennállottak.

A már letárgyalt erdőtörvény-tervezet bekerült a minisztérium poros aktái közé, az Alföldfásítási akció mérhetetlenül lesovadt s a takarékosági mánia mellett kilátásunk sem igen volt arra, hogy erre a célra mégegyszer számottevő összeget lehessen a költségvetésbe beállítani.

Még kevésbé volt reménység arra, hogy a számottevő munkatöbbletet és így bizonyos mértékű költségszaporodást is igénylő új erdőtörvény életbelépéséért a kormányzati tényezők a felelősséget vállalják.

Nem tellett el 1—2 hónapnál több s a gyakorlati gazdaság, egyesület és hivatalos adminisztráció között megszületett az a bizalmas, bensőséges jóviszony, amely egyedül alkothatja a békés és főként eredményes együttműködés alapját.

Nem volt az egyesületnek az erdőgazdasági érdekek védelmét célzó egyetlen olyan javaslata sem, amelyet a földművelésügyi minisztérium ne támogatott volna a legteljesebb egyetértéssel és a legmelegebb jóindulattal.

Abban a pozíció-harcban, amelyet az erdőgazdasági érdekeknek a gazdasági élet tényezői közé megfelelő módon való beállításáért fejtettünk ki, kitartó, hűséges és áldozatkész fegyvertársat kaptunk a földművelésügyi minisztérium erdészeti főosztályában.

Amikor pedig a helyzet erre egy kicsit megérett, a főosztály a maga érdemes és eredményes munkájával tudta elérni azt, hogy a földművelésügyi tárca két egymásután következő vezetője nemcsak az új erdőtörvényért vállalta a politikai felelősséget, de — bár egyenlőre még szerény, — a multtal szemben azonban igen jelentékeny összeget állítottak be a magyar erdőgazdaság egyik legfontosabb problémájának az Alföldfásításnak a foganatosítására.

Hogy milyen messzemenő figyelmet, teljes odaadást, mély belátást és határtalan munkakészséget kívántak az új erdőtörvény előkészítésével járó teendők, azt lapunk olvasói éppen eléggé ismerik.

Véleményünk szerint maga a jövőendő lesz hivatta be-

igazolni azt, mennyire iparkodtak midazok, akiknek az új törvény megalkotásában részük volt, a gazdasági élet követelményeivel és várható változásaival számolni.

Azt azonban már ma megállapíthatjuk, hogy aki az új törvény megszületésének körülményeivel foglalkozik, annak el kell ismernie azokat a hervadhatatlan érdemeket, amiket e téren a távozó főosztályfőnök szerzett.

Szolgálati multjáról csak röviden kívánunk megemlékezni.

1896 októberében kezdte meg a Hosszúfalui m. kir. erdőgondnokságnál állami szolgálatát és 16 évi elég változatos külső szolgálat után került be 1912-be a földművelésügyi minisztériumba.

A háború alatt 19 hónapon át teljesített tényleges katonai szolgálatot s már 1918. évben a Magyarországi Faértékesítő Hivatalhoz került, mint osztályvezető.

1921-ben vette át a Faértékesítő Hivatal vezetését, ahonnan már mint főerdőtanácsos került be a földművelésügyi minisztériumba s itt már mint osztályvezető érte el 1926. évben a miniszteri tanácsosi rangot.

Elmult négy éve már annak, hogy az erdészeti főosztály vezetését átvette s még nem töltötte be a 60-ik életévét ma, amikor majdnem 39 évi érdemes szolgálat után nyugalomba vonult.

Munkásságának méltatása már inkább az erdőgazdaság történetének keretébe tartozik, mi a magunk részéről csak hálaival és elismeréssel adózunk Neki azért a rendkívül megértő jóindulatért és szeretetért, amivel az egyesületet és annak munkáját minden alkalommal felkarolta.

Több, mint 10 éve tagja már egyesületünk igazgatóválasztmányának és bizton reméljük, hogy ezt a tisztséget továbbra is hajlandó lesz vállalni és hosszú, érdemes és eredményes szolgálata alatt szerzett tapasztalatait továbbra is készséggel bocsájtja a magyar erdőgazdaság rendelkezésére.

Búcsúzóul azt kívánjuk, hogy a jól megérdemelt nyugalmat hosszú ideig élvezhesse jó egészségben.

A megüresedett főosztályfőnöki székbe a kormányzat bizalma Molcsányi Gábor miniszteri tanácsost, egyesületünk választmányi tagját ültette.

Majdnem teljesen betöltött 26 évi szolgálattal, aránylag fiatalon jutott a vezetői székbe. Mi minden tekintetben csak helyeselni tudjuk a kormányzatnak azt az intézkedését, amelylyel javaerejében lévő szakembert ültetett a vezetőpozícióba.

Alig van gazdasági ág, ahol az egyirányú tudatos vezetés annyira fontos volna, mint az erdőgazdaságnál s így csak örvendenünk kell annak, hogy az új főosztályfőnök előtt még annyi esztendő áll a teljes szolgálati idő kitöltéséig, amennyi alatt bőségesen módjában van megkezdett dolgokat be is fejezni.

Szolgálati idejéből 12 évet töltött a gyakorlati erdőgazdaságban, a kincstári erdőknél s így egyáltalán nem ismeretlenek előtte azok a nehézségek, amelyekkel a külső, gyakorlati erdőgazdaság küzd.

Miniszteriális szolgálatából is közel hat év esik a kincstári erdők ügyeivel való foglalkozásra, amely időből már több mint két évet a kincstári erdők ügyeinek vezetésével töltött el.

Szaktudása, hosszú gyakorlata, eddigi munkássága, rendkívül rokonszenves egyénisége biztosíték arra, hogy az erdészeti adminisztráció az ő vezetése alatt tovább fog a megkezdett úton haladni.

Mi pedig azt kérjük Tőle, hogy azt a jóindulatú megértést, amit nemcsak elődjénél látott, de amit, mint egyesületünk választmányi tagja, az egyesület és az erdőgazdaság kérdéseivel szemben eddig is tanusított, továbbra is őrizze meg részünkre s viszont a magunk részéről kijelenthetjük azt, hogy az egyesület mindenkor készséggel fog a magyar erdőgazdaság fejlesztését célzó mindennemű munkájában segítségére sietni.
